

prima instanță: A. Parfeni
instanța de apel: E. Ababei, A. Garbuz, G. Polivenco

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Iurie Bejenaru și Valentina Clevadi

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Marina Samîliceva, prin intermediul reprezentantului său,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Marina Samîliceva împotriva lui Edgard Slupețchii cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Edgard Slupețchii, fiind casată hotărîrea Judecătorei Ungheni din 07 mai 2015 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă ca depusă tardiv,

constată

La 12 ianuarie 2015, Marina Samîliceva a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Edgard Slupețchii cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că a încheiat cu Edgard Slupețchii un contract verbal, prin care ultimul s-a obligat să repare o vilă. Pentru procurarea materialelor, Marina Samîliceva i-a transmis lui Edgard Slupețchii suma de 38000 ruble rusești, achitându-i totodată și costul lucrărilor ce urmau a fi efectuate în mărime de 40 000 ruble rusești, în total i-a transmis pîrîtului suma de 78 000 ruble rusești.

Susține reclamanta că Edgard Slupețchii nu a efectuat lucrările respective, provocându-i un prejudiciu de 78 000 ruble rusești, echivalent a 32 370 lei.

La 28 februarie 2011, în baza unei recipise Edgard Slupețchii a recunoscut faptul că a luat de la Marina Samîliceva suma de 78 000 ruble rusești, pe care se obligă să o achite pînă la 01 iunie 2011.

Invocă reclamanta că anterior la 12 noiembrie 2012, prin intermediul avocatului său, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Edgard Slupețchii cu privire la încasarea datoriei. Prin hotărîrea Judecătorei Ungheni din 04 aprilie 2013 acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul lui Edgard Slupețchii în beneficiul Marinei Samîliceva datoria în mărime de 32 370 lei, taxa de stat în sumă de 971,10 lei

și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2014 a fost admis apelul declarat de Edgard Slupețchii, fiind casată hotărârea Judecătoriei Ungheni din 04 aprilie 2013 și emisă o nouă decizie sub formă de încheiere, prin care acțiunea a fost scoasă de pe rol, deoarece acțiunea a fost semnată de un reprezentat, care la momentul depunerii acțiunii nu avea împuterniciri de a semna și a depune acțiunea din numele reclamantei.

Din motivul că pârâtul nu își onorează obligațiile asumate conform recipisei, reclamanta a înaintat prezenta cererea de chemare în judecată.

Solicită reclamanta Marina Samîliceva încasarea din contul lui Edgard Slupețchii în beneficiul ei a datoriei în sumă de 78 000 ruble rusești, echivalentul sumei de 32 370 mii lei, taxa de stat în mărime de 971 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei și cheltuielile de executare a titlului executoriu pentru hotărârea anterioară în sumă de 4329,11 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 07 mai 2015 acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul lui Edgard Slupețchii în beneficiul Marinei Samîliceva datorita în sumă de 78 000 ruble rusești, echivalentul sumei de 32 370 mii lei, taxa de stat în mărime de 971 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei, în total 34 341 lei (f.d.82-85).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2015 a fost repusă în termen cererea de apel depusă de Edgard Slupețchii prin intermediul reprezentantului său (f.d.78).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de Edgard Slupețchii, fiind casată hotărârea Judecătoriei Ungheni din 07 mai 2015 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv (f.d.93-95).

La 11 februarie 2016, Marina Samîliceva, prin intermediul reprezentantului său a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 11 februarie 2016, este depus în termen.

În motivarea recursului Marina Samîliceva a invocat că instanța de apel, a examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 09 martie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Edgard Slupețchii, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Marina Samîliceva, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea

pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Marina Samîliceva, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Marina Samîliceva, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Valentina Clevadî